

مصاحبه رادیوئی "راه توده"

(ص ۳۶)

۵ فوق العاده
انتخاباتی که در ایران
تکثیر و توزیع شد

(ص ۲۲-۳۴)

فوق العاده "راه توده"
پس از پایان انتخابات:

مردم به تحولات
رای دادند!

(ص ۳۳)

فیلم "طعم گیلان"
چگونه از ایران
خارج شد!

(ص ۷)

تابلوهای تبلیغاتی قوه قضائیه
در تهران:

به هیچکس
اعتماد نکنید!

(ص ۱۲)

پیرامون "حکومت
عدل اسلامی"

(ص ۸)

"آقا داداشم"
اگر

رئیس جمهور می شد!

(ص ۱۳)

گزارش اختصاصی "راه توده" از:

پیروزی "چپ" در انتخابات فرانسه!

* پیروزی چپ در انتخابات فرانسه، نشان داد، که دوران رکود در جنبش پایان یافته و جنبش های مردمی در برابر سیاست های "نئولیبرالی" به مقاومت برخاسته اند!

(ص ۱۵)

در انتخابات ریاست جمهوری

مهاجرین چرا غافلگیر شدند؟

از بالغ بر ۳ میلیون مهاجر ایرانی، تنها کمی بیش از ۶۰ هزار نفر به جنبش مردم ایران در داخل کشور پیوستند و در انتخابات ریاست جمهوری شرکت کردند. بیشترین این آراء نیز در کشورهای آسیائی (نظیر ترکیه، سوریه، ژاپن) و شیخ نشین های خلیج فارس (از جمله کویت)، که کارگران ایرانی در آنها کار می کنند به صندوق ها ریخته شد و این در حالی است که بیشترین مهاجرین سیاسی و روشنفکران مهاجر ایران، در اروپا و امریکا زندگی می کنند. در برخی کشورهای اروپائی نظیر آلمان و فرانسه، جمعی از مهاجرین در رای گیری شرکت کردند، اما در امریکا نه تنها چنین نکردند، که به سبک "انصار حزب الله" به محل اخذ رای حمله کردند!!

بدین ترتیب، حاصل سال ها تبلیغات مطبوعات وابسته به جناح راست اپوزیسیون و رادیوهای فارسی زبان اسرائیل و امریکا در دور نگهداشتن مهاجرین ایرانی از واقعیات جامعه ایران حاصل خود را، در جریان یکی از رویدادهای تاریخی ایران به بار آورد و در حالی که جنبش آزادی خواهی مردم ایران در برابر خواست و اراده ارتجاع حاکم و غارتگران ایستاد، اپوزیسیون مهاجر در اسارت باقی مانده و به انفعال ادامه داد!

آنها که در داخل کشور در برابر روحانیون حکومتی ایستادند، نه درد "شاه" دارند و نه درد "شاهزاده" و نه نیازمند آترناتیوی که به کمک امریکا در ایران به قدرت بازگردد! آترناتیو از درون جنبش مردم بیرون خواهد آمد، نه از درون مقالات و افاضاتی که سالهاست "مشروطه خواه خط مقدم"، در پاسخ به "مشروطه خواه پشت جبهه"، "مشروطه خواه میانه" به "سلطنت خواه دو آتشه"، "جمهوری خواه" به "جمهوری دمکرات خواه"، "شورای ملی" به "شورای مقاومت ملی" و "کنگره اشتوتگارت" به "کنگره لس آنجلس" می دهد و به کمک رادیو اسرائیل و رادیوهای فارسی زبان امریکا، بحث و مجادله را تا حد فلج سیاسی سازمان های چپ ایران نیز پیش برده است!

سیاست تحریم، و در واقع تحریم تحولات و تحریم جنبش واقعی مردم در داخل کشور، از دل این کارزار تبلیغاتی بیرون آمد و آنها که می خواهند در تحولات داخل کشور شرکت کنند و یا سهمی در آن داشته باشند، اگر نتوانند خود را از اسارت این یورش بی وقفه و بی امان رها سازند، رویداد انفعال مهاجرت در جریان انتخابات اخیر، باز هم در اشکال دیگری تکرار خواهد شد!

وقتی کیهان لندن، در واکنش به نتایج انتخابات اخیر می نویسد: «همه غافلگیر شدند و نفهمیدند در ایران چه می گذرد»، پاسخ واقعی اینست، که اگر اکثریت مهاجرین هم به همت شما و رادیو اسرائیل ندانستند در ایران چه می گذرد و غافلگیر شدند، شما می دانستید در ایران آن نمی گذرد که تبلیغ می کنید و با امید دخالت نظامی امریکا در امور داخلی ایران خواب بازگشت به قدرت را می بینید! ادامه سیاست فلج سازی مهاجرت و بدنبال خود کشاندن احزاب و سازمان های چپ و مترقی و شخصیت های ملی و قلم بدست در آینده نیز بار دیگر نشان خواهد داد، که اعتراف اخیر، مبنی بر غافلگیر شدن نیز به تغییر نگرش و سیاست در رسانه های مطبوعاتی و رادیوئی جناح راست نخواهد انجامید و این ساز به گونه دیگری کوک خواهد شد.

(صفحات ۲ تا ۶ را بخوانید)

۳۶ صفحه

راه توده

دوره دوم شماره ۶۱ خرداد ماه ۱۳۷۶